

Skatteministeriet

11. maj 2023
J.nr. 2022 - 13581

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 75 - Forslag til Lov om ændring af momsloven, chokoladeafgiftsloven, skattekontrolloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af momsloven (Indberetning af betalingsoplysninger til bekæmpelse af grænseoverskridende momssvig, omvendt betalingspligt for teleydelser, notifikationsordning i visse afgiftslove, ændring af regler om ansvarsfrihed, tydeliggørelse af praksis om skærpede bøder, oplysningspligt i forbindelse med delvis momsfradrag, justering af regler om udtagning, fritagelse for lønsumsafgift på energivirksomheders aktiviteter vedrørende indefrysning i forbindelse med indefrysningsordning for høje energiregninger, ændring af regler om kompetence til opkrævning af visse underholdsbidrag m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 1 af 25. april 2023.

Jeppe Bruus

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 25. april 2023 fra Teleindustrien om omvendt betalingspligt for teleydelser, jf. L. 75 - bilag 3.

Svar

Forslaget om at indføre omvendt betalingspligt ved salg af visse teleydelser har til formål at undgå, at svig med handel med teleydelser, som er konstateret i vores nabolande, kommer her til landet. I henhold til forslaget vil der kun være omvendt betalingspligt ved salg til virksomheder, der er videreforhandlere af teleydelserne. Der vil således kun være omvendt betalingspligt ved salg mellem virksomheder.

Teleindustrien anfører, jf. punkt 1 i henvendelsen, at forslaget om omvendt betalingspligt foreslås at træde i kraft den 1. juli 2023, selv om det af høringsskemaet fremgår, at tidspunktet for ikrafttrædelse vil blive ændret til den 1. januar 2024.

Teleindustrien stiller endvidere opklarende spørgsmål i relation til, hvornår en virksomhed er en videreforhandler, hvis primære aktivitet er handel med teleydelser, jf. henvendelsens punkt 2. Teleindustrien henviser til lovforslagets bemærkninger, hvor det anføres, at en videreforhandler er en virksomhed, hvis primære aktivitet knytter sig til handel med teleydelser, og at der ved primær aktivitet forstås, at mere end halvdelen af de erhvervede ydelser videresælges til andre momspligtige personer.

Teleindustrien anfører endvidere, jf. henvendelsens punkt 3, at det i lovforslaget ikke fremgår helt klart, om de foreslåede regler om omvendt betalingspligt også gælder ved videresalg indenfor koncerner. Teleindustrien anfører, at sådant koncerninternt salg er fritaget for omvendt betalingspligt i UK, hvor man har indført lignende regler. Teleindustrien opfordrer til, at der indføres en lignende fritagelse i Danmark.

Endelig anfører Teleindustrien, jf. henvendelsens punkt 4, at uanset definitionen af teleydelser i momslovens § 21c, stk. 4, kan det i nogle tilfælde være lidt vanskeligt at afgøre, hvad der er en "teleydelse". Teleindustrien anfører, at der i Tysklands regler om omvendt betalingspligt for teleydelser er en bestemmelse om, at hvis der er enighed mellem parterne om, at der er tale om en teleydelse, så godkendes dette af myndighederne. Teleindustrien finder det hensigtsmæssigt, hvis en tilsvarende bestemmelse indføres i Danmark.

Kommentar

I forbindelse med punkt 1 i Teleindustriens henvendelse om tidspunktet for forslagets ikrafttrædelse skal jeg oplyse, at det - som anført i høringsskemaet - er min hensigt at udskyde ikrafttrædelsestidspunktet fra den 1. juli 2023 til den 1. januar 2024. Jeg påtænker derfor at fremsætte et ændringsforslag til 2. behandlingen, hvor det foreslås, at den omvendte betalingspligt først træder i kraft den 1. januar 2024.

I relation til punkt 2 i henvendelsen synes usikkerheden om, hvad der forstås som en virksomheds primære aktivitet, at være afledt af, at der i bemærkningerne til forslaget står, at der ved primær aktivitet forstås, at mere end halvdelen af de erhvervede teleydelser

videresælges til andre momspligtige personer. Jeg kan oplyse, at hensigten med ordlyden var at understrege, at der efter forslaget kun kan være omvendt betalingspligt i salgsleddet mellem to momspligtige virksomheder og aldrig ved salg til private forbrugere. Ved bedømmelsen af, om en virksomhed er videresælger af de indkøbte teleydelser, er det underordnet, hvem ydelserne sælges videre til, blot de indkøbte teleydelser primært sælges videre. Det vil sige, at virksomhedens eget forbrug af de indkøbte ydelser er begrænset.

Når en virksomhed sælger teleydelser til en anden momspligtig virksomhed, vil den dermed skulle undersøge, om købervirksomheden er en videreforhandler således, at salget til den pågældende virksomhed er omfattet af reglerne for omvendt betalingspligt. Er køberen fx primært slutbruger af indkøbte teleydelser, er der ikke tale om salg til en videreforhandler af teleydelser, og dermed vil salget til denne køber ikke være omfattet af omvendt betalingspligt.

I forhold til punkt 3 i Teleindustriens henvendelse om salg af teleydelser indenfor koncer-ner kan jeg oplyse, at det fremsatte forslag omfatter salg af teleydelser inden for koncer-ner. Det vurderes umiddelbart at komplicere reglerne yderligere, hvis koncerninterne salg skal undtages.

Endelig vil jeg i forhold til henvendelsens punkt 4 om afklaring af, hvorvidt en ydelse er en teleydelse eller ikke, bemærke, at hvis der er tvivl herom, kan virksomheder her i lan-det anmode Skatteforvaltningen om et bindende svar i relation til de konkrete ydelser.